

[Aase Olesen.]

Vi kan heller ikke anbefale lovforslag nr. L 11 om bortfald af dækningsafgiften. Det forekommer meget besynderligt, at man i en periode, hvor man generelt ønsker at holde indkomstskatten i ave, kan se et forslag fra et ansvarligt parti om bortfald af den ene ejendomsskat efter den anden. Jeg finder, det efterhånden er en forbavsende politik fra venstres side.

Kristine Heltberg (SF):

Ja, det skal ingen hemmelighed være, at SF naturligvis ikke kan se noget særlig positivt i nogen af de to lovforslag, som venstre er kommet med her. Vi er tværtimod temmelig forbavsende over, at man, på baggrund af den indflydelse, man har haft på vores medlemskab af EF, nu kommer, havde jeg nær sagt, pivende og klager over konkurrenceforvriddning o. lign. og andre byrder, der pålægges landbruget som følge af vores EF-medlemskab. Det har man virkelig selv været ude om.

Derudover mener jeg, det er helt mærkværdigt, at man vil gøre misforholdene inden for landbruget værre, end de er i forvejen, ved et lovforslag, der i og for sig ganske entydigt er til fordel for kornlandbruget og til skade for den animalske produktion, dvs. til gavn for de store jordbesiddere; de meget store behøver vi ikke tage med her, men bare de nogenlunde store kornlandbrug har langt mere fordel af det end f. eks. husmandsbrugene. Alene en sådan fordeling er mærkværdig og i strid med de almindelige tendenser, som vi i hvert fald går ind for.

En anden ting er, at det forekommer forbløffende, at man i den grad tænker på indtægten og fordelene her og nu for de landmænd, der sidder på gårdene, i stedet for at tænke på landbrugets almindelige interesse, der ganske givet er at fremme generationsskiftet i landbruget. Der er ingen grund til, at udslidte mennesker skal hænge ved de eksisterende brug. Det vil være en fordel både menneskeligt set og ikke mindst også erhvervsmæssigt set og for landets produktion, at generationsskiftet fremmes. Ved lovforslag nr. L 10 er det det stik modsatte, der opnås, idet skattelettelsen vil blive kapitaliseret og blive lagt over på de unge landmænd, der er interesseret i overtagelse af landbrug. Det kan vi overhovedet ikke se hvordan man kan medvirke til.

For nylig var der i øvrigt nogle interessante udsendelser i fjernsynet, hvor man kunne se

den fremragende måde, som man i det hollandske landbrug havde indrettet sig på, især hvad angår generationsskiftet. Gad vidst, om man har tænkt over, hvad der ligger til grund for denne tilsyneladende voldsomme udvikling i det hollandske landbrug, som vi måske nok har visse sympatier med, men som vi vel egentlig også stadig konkurrerer med.

En anden ting er, at vi ikke kan gå med til, at de udgifter, der derved ikke bliver dækket – man jonglerer her med tal, men millionbeløb er det under alle omstændigheder, og formodentlig drejer det sig om betydelig større beløb end de 190 mill. kr., som venstre opererer med – som på længere sigt er milliardbeløb, overlades det lønmodtagerne at klare. Betyder det, at man fra venstres side vil gå ind for direkte skatter, eller skal serviceniveauet yderligere nedskæres?

Mangt og meget af det, jeg her har sagt, er i og for sig en gentagelse af det, som mit partis ordfører i denne sag, hr. Ømann, sagde, dengang det tilsvarende lovforslag var til behandling i fjor, men ikke desto mindre vil jeg minde, at man dengang bemærkede et kedsommeligt frieri, synes vi, fra venstre til fremskridtspartiet. Vi vil med stor opmærksomhed følge, om dette frieri vil gentage sig, eller om man er kommet på bedre tanker. Det synes jeg vil være interessant, også ud fra en mere generel synsvinkel, end lovforslaget strengt taget giver anledning til.

Vi mener principielt – og det har vi givet udtryk for ved gentagne fremsættelser af lovforslag – at der ikke bør være gevinst ved at eje produktionsjord. Vi vil godt være med til, at byrderne ikke kastes over på de folk, der producerer, men det helt grundlæggende synspunkt er, at jorden bør være fælleseje, og det er det synspunkt, vi må betragte som grundlaget, hvorfor vi ikke kan gå ind for lovforslag nr. L 10 og heller ikke for lovforslag nr. L 11, som venstre betragter som et konsekvenslovforslag. Jeg vil, som hr. Ove Hansen gjorde opmærksom på, og som indenrigsministeren var inde på det, anføre det som en betragtning, at vi nok kunne diskutere denne dækningsafgift også ud fra andre synsvinkler, men alene dette, at det er et sammenhørende lovforslag, og at det har en lignende intention, nemlig at kaste byrderne over på de svageste skuldre i samfundet, bevirker, at vi overhovedet ikke kan se, hvordan vi kan medvirke til det på anden vis end ved at få hele problemstillingen drøftet én gang til i udvalget, hvad vi naturligvis altid er villige til.